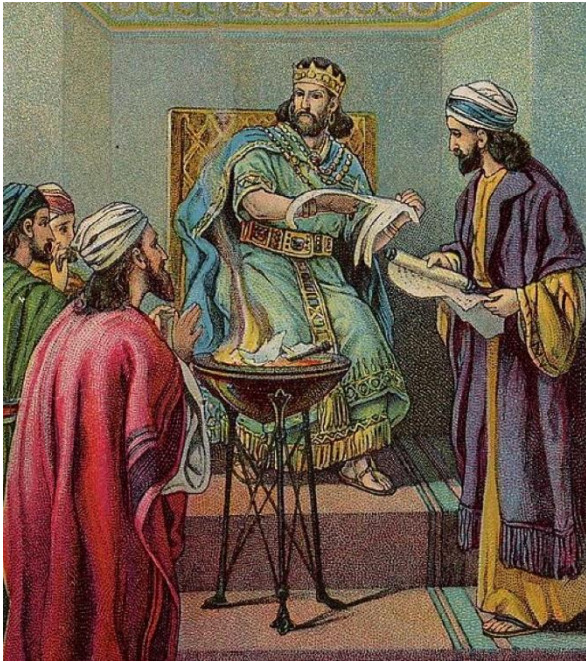

“Mijn Genade is u genoeg want Mijn kracht wordt in zwakheid volbracht”

EEN PARALLEL TUSSEN JEREMIA EN PAULUS

Door : Peter Slingerland

November 2018

Versie 1.1

INLEIDING:

Tijdens het lezen van de profeet Jeremia werd ik vanaf hoofdstuk 1 meteen getroffen door de opvallende vergelijking die te trekken is tussen de roeping, het optreden en het einde van deze profeet met die van de apostel Paulus in het Nieuwe Testament.

Zeker bepaalde hoofdstukken uit de brieven van Paulus aan de Korintiërs en de Romeinen lieten bijzondere parallellen zien die mij bevestigden in de Bijbelse zekerheid dat God altijd dezelfde is, gisteren, vandaag en morgen. Maar ook dat Gods wijze van roepen, redden en dienstbaar maken aan Zijn doel tot Zijn eer, in het oude testament hetzelfde is als in het nieuwe testament.

In deze studie wil ik met name kijken naar de bijzondere parallel die te trekken is tussen Jeremia 1 en Romeinen 8 met als rode lijn de kern van Gods antwoord op Paulus' gebed om verlost te worden van de "slaande engel van satan" uit 2 Korinthe 12: "Mijn genade is voor u genoeg, want Mijn kracht wordt in zwakheid volbracht"

JEREMIA:

De profeet (en het boek) Jeremia heeft grote parallellen met andere profeten uit de bijbel. Enkele van die parallellen zijn:

- De profeet wordt geroepen door God om Zijn boodschap af te leveren aan met name het volk Israël maar ook aan omliggende volkeren.
- De boodschap is (bijna) altijd:
 - Een aanklacht tegen het volk
 - De komende straf of tuchting (oordeel)
 - De uitvoering van dat oordeel (m.u.v. bv Ninevé aangezien zij zich bekeerden)
 - Zicht op verzoening en/ of zicht op de Goddelijke belofte.

ALGEMENE SITUATIE:

- Het boek Jeremia speelt zich af tussen ongeveer 630 en 585 v. Chr.
- Israël is op dat moment al verdeeld in 2 delen; het 10 stammen- en 2 stammenrijk
- Het noordelijke 10-stammenrijk is reeds in de verstrooiing terecht gekomen d.v.z. Assyrië vanwege hun afgoderij en opstand t.o.v. God.
- Het zuidelijke 2-stammenrijk staat op het punt om uit het land geworpen te worden naar Babel d.v.z. Nebukadnezar door hun extreme "hoererij" met andere goden en verachting van de God van Israël.
- De politieke en geestelijke leiding van Juda (2-stammenrijk) is tot op het bot volledig geestelijk gecorrumpeerd. (Nb..het OT kent geen scheiding tussen kerk en staat en de politieke leiding is praktisch ook de geestelijke leiding)

- In en rondom Jeruzalem bulkt het van de valse profeten die een misleidende boodschap verkondigen dat er GEEN oordeel van God zal komen, dat er GEEN dreiging van Gods toorn is vanwege afgoderij. Deze profeten verkondigen alles behalve bekering maar alleen “goed en aangenaam nieuws” zoals “Geen enkel onheil zal ons raken”. (Jeremia 14: 13-14)
- Gods oordeel staat vast en zeker: Er zal een verwoesting zijn van het volk maar geen vernietiging. (Het land zal een puinhoop worden, een zeer groot deel van het volk zal in ballingschap gaan of gedood worden maar er zal een overblijfsel van het volk overblijven) (Jer. 15:1)
- We lezen door heel het boek Jeremia een bijkans pijnlijke omschrijving van Gods emoties omtrent het gedrag van Zijn volk en hoe het omgaat met haar Verlosser. (aan de kant gezet voor goden die geen goden zijn en het gebruik van de Almachtige als een soort “trekkast” wanneer het hen uitkomt) (bij voorbeeld Jeremia 5: 7-9)
- Door het hele boek van begin tot het einde wordt duidelijk gemaakt wat de harts - gesteldheid is van Juda als volk. (Jeremia 44)

Dit is de situatie zoals deze is in de tijd dat Jeremia geroepen wordt en optreedt als profeet van de Allerhoogste om Zijn opdracht uit te voeren, een politieke en geestelijke chaos met een vijandige houding t.o.v. God en Zijn verbond.

Hoe kan deze jonge profeet staande blijven? Hoe is het mogelijk om als jonge profeet te blijven staan, je opdracht uit te voeren terwijl zo'n beetje alles om je heen uit elkaar begint te vallen en de weerstand tegen de boodschap die God je gegeven heeft toeneemt?

PARALLEL 1:

De sleutel om antwoord te kunnen geven op bovenstaande vraag ligt oa in de overeenkomst tussen hetgeen we lezen in Jeremia 1 en Romeinen 8.

Jeremia 1: 5-12

- De jonge Jeremia komt duidelijk uit een priestergeslacht en zal bekend zijn geweest met de geschriften die toen ter beschikking waren.
- Voordat Jeremia gevormd werd, werd hij door God gekend.
- Voordat Jeremia geboren was is hij door God geheiligd/ apart gezet/ bestemd
- Zelf was Jeremia zich dit niet bewust maar God deelde hem dit mee toen hij geroepen werd.
- De Allerhoogste verzekerde Jeremia dat hij niet hoefde te vrezen want Hij zou met hem zijn om hem te redden.

Jeremia kreeg het bevel tot gehoorzaamheid en vertrouwen in/aan Hem die hem zou redden.

Jeremia was duidelijk van tevoren uitverkoren (gekozen, bestemd) door de Heer tot Zijn eer en glorie terwijl we lezen dat Jeremia zichzelf ziet als zwak door zijn leeftijd en zijn tekortkomingen in het publiekelijk spreken, of door het gebrek aan gezag door zijn leeftijd.

Hij achtte zichzelf niet capabel voor deze taak maar weer zien we een belangrijk principe langskomen: God roept niet de bekwame maar bekwaamt de geroepene tot eer en glorie van Zijn naam. (1 Kor 12:7-11)

Voor Paulus geldt deze wijze van roeping in dezelfde mate. Hij geeft zelf de verklaring over het hoe en wat van zijn roeping door de Heere. We vinden dit in zijn brief aan de Galaten in hoofdstuk 1:15 waar staat:

15 Maar toen het God, Die mij vanaf de buik van mijn moeder heeft afgezonderd en geroepen door Zijn genade, behaagde

16 Zijn Zoon in mij te openbaren, opdat ik Hem door het Evangelie onder de heidenen zou verkondigen

De link tussen de achtergrond van de roeping van Jeremia en die van Paulus (maar in wezen tussen alle ware gelovigen) is te vinden in Romeinen 8: 23-30 waarin de apostel Paulus uitlegt hoe alle dingen medewerken ten goede voor hen die God liefhebben, en wie dat trouwens zijn:

Romeinen 8:28-30, Zij die God liefhebben zijn:

- Van tevoren (voor de grondlegging der wereld) door God gekend.
- Ook van tevoren door God bestemd (om aan het beeld van Zijn zoon gelijkvormig te worden.....).
- Op de door God bestemde tijd in hun leven geroepen.
- Door het plaatsvervangend offer van Christus en Zijn opstanding, gerechtvaardigd.
- Als gerechtvaardigden ook (in Christus) verheerlijkt.

In beide Schriftgedeelten zien we een proces opgesomd dat volledig in handen is van God. Nergens word hier melding gemaakt van essentiële handelingen die “de geroepene” moet doen, deze heeft geen enkele invloed in dit proces. Alles is dus het gevolg van een Goddelijk ingrijpen in het leven van een geestelijk dood persoon. (Efeziërs 2:1)

Beide gedeelten geven dus aan hoe iemand (Jeremia in dit geval) staande kan blijven staan in de ellende en dreiging van zijn tijd en zijn opdracht uit te voeren. God heeft de volledige controle en regie in handen v.w.b. de situatie maar ook als “opdrachtgever” van de profeet.

PARALLEL 2:

Zoals Jeremia werd geroepen als profeet over Juda en de (omliggende) volkeren werd Paulus geroepen als apostel, als uitverkoren instrument om Gods naam te brengen naar de heidenen en de koningen en de Israëlieten. (Handelingen 9:15) Ook in de bediening van beide Godsmannen zien we duidelijke overeenkomsten. Direct na hun roeping begonnen beide praktisch direct met de prediking van de aan hun gegeven boodschap. Paulus predikte direct Christus in de synagogen en Jeremia begon na zijn roeping direct het door God

ontvangen woord te profeteren in en bij de tempel aan de Joden. In beide gevallen zien we door het lezen van de relevante bijbelboeken dat deze weg voor Jeremia als voor Paulus een menselijke martelgang is geweest.

Jeremia begon Gods woord te spreken tegen de geestelijke en politieke leiding van Juda en tegen het volk wat resulteerde in:

- Van weerstand tot haat van allen tegen Jeremia naast blijvende en toenemende verharding tegen God en Zijn Woord
- Gevangenschap, fysiek geweld, in een drekput gegooid.
- Grote weerstand van de “goed weer”- profeten
- Grote persoonlijke aanvechtingen en een diepe depressie bij de profeet zoals we kunnen lezen in Jeremia 20
- Het ooggetuige moeten zijn van de verwoesting van zijn land, stad en volk. Dit terwijl zo duidelijk heeft gewaarschuwd voor het komende onheil.
- Ontvoering / gijzeling naar Egypte door een restant van de Joden die de slachting had overleefd en niet meegenomen was naar Babel, dit tegen het uitdrukkelijke bevel van God in om te blijven in Juda.
- De wederom openlijke opstand in Egypte van zijn “ontvoerders” tegen God en verwerping van Gods verordeningen. (Jeremia 44)
- Volgens de overlevering, de dood van Jeremia door steniging in Egypte door zijn eigen volksgenoten.

Nu kunnen we stellen dat bovengenoemde “oudtestamentisch” is maar de vraag is dan of er wel een verschil is in oud- of nieuwtestamentisch vwb het optreden van Godsmannen en de reactie hierop van “de wereld” of van niet wedergeboren gelovigen. Daarvoor kunnen we als voorbeeld weer kijken naar de apostel Paulus en wat er beschreven staat over zijn bediening en de gevolgen voor hemzelf hiervan.

We weten vanuit Handelingen 9 dat Paulus na zijn bekering vrijwel direct Christus begon te prediken in de synagogen en de tempel maar ook aan de heidenen (tot aan koningen aan toe). Deze prediking resulteerde in:

- Weerstand, afkeer en haat tov Paulus en zijn boodschap van Joden maar ook heidenen.
- Alles wat er verder staat in 2 Korinthe 11:23-28

24 Van de Joden heb ik vijfmaal de ●veertig min één *zweepslagen* ontvangen.

25 ●Driemaal ben ik met de roede geseld, ●eenmaal ben ik gestenigd, ●driemaal heb ik schipbreuk geleden, een *heel* etmaal heb ik in volle zee doorgebracht.

26 Op reis *was ik* vaak in gevaar door rivieren, in gevaar door rovers, in gevaar van de kant van volksgenoten, in gevaar van de kant van heidenen, in gevaar in de stad, in gevaar in de woestijn, in gevaar op zee, in gevaar onder valse broeders,

27 in inspanning en moeite, vaak in nachten zonder slaap, in honger en dorst, vaak in vasten, in koude en naaktheid.

- Volgens de overlevering de onthoofding van Paulus in Rome.

Deze 2^e parallel laat dan ook zien dat ondanks de geweldige zekerheid van het geroepen en behouden zijn door de Heer, het in Zijn dienst staan en gehoorzaam zijn aan Zijn Woord en opdracht, haat, vervolging en tegenstand kan en zal betekenen tot zelfs mogelijk de dood aan toe. Dit is niet wat je zou verwachten wanneer je alleen “blijft hangen” in Jeremia 1 of Romeinen 8:28-30 maar het is volledig in lijn met de boodschap die de Heere Jezus brengt in o.a. Johannes 15: 18-23 over de haat van de wereld voor Christus en in Hem, tegen de hele Godheid en allen die Hem dienstbaar willen zijn en zo leven.

Paulus schrijft in Zijn brief aan de Romeinen in hoofdstuk 8: 36 dat de Christus' uitverkorenen gerekend zijn als “slachtschapen”. Die vervolgd en gedood zullen worden om het getuigenis van Gods naam en eer. Hoe is het dan mogelijk om te blijven staan wanneer vervolging en mogelijk doding vanwege het brengen van Gods boodschap je deel lijkt te zijn in OT en NT?

PARALLEL 3:

Volharding speelt in de bijbel een belangrijke rol, we komen dit begrip op diverse manier tegen zoals bv. De volharding in zonde, volharding in hardheid van het hart, maar ook de volharding van de heiligen tot zaligheid.

Hoe konden Jeremia en Paulus in hun eigen tijd en eigen omstandigheden volharden in hun door God gegeven opdracht, ondanks al het lijden en alle vervolging dat hun ten deel viel? De natuurlijke mens had het allang opgegeven en zou deze beproeving nooit aankunnen. We kunnen leren vanuit de bijbel dat hun duidelijke volharding aan hun opdracht tot de dood aan toe niet uit henzelf afkomstig was maar dat de kracht om dit te doen werd gegeven door God zelf.

Jeremia:

- God beloofde om Jeremia te redden (hfdst 1)
- “Ik ben met u” zegt God in hetzelfde hoofdstuk. Hij heeft Jeremia gesteld in de positie door wie en hoe God zelf werkt en spreekt. De profeet is “slechts” het gereedschap van een God die niet faalt. (Jeremia 1:10)
- De belofte van de amandeltak in Hoofdstuk 1: “Ik waak over Mijn Woord om dat te doen”. Oftewel, het is Gods werk en wederom, Hij zal niet falen.
- We zien de kracht die God geeft op het moment dat de dienende mens of in dit geval de profeet breekt. (Jeremia 20:7-11) “De Heere is met mij als een krachtige Held”
- Jeremia krijgt een helder uitzicht op de verlossing van Israël en de komst van het vreedrijk door de komst van De Verlosser, de Spruit uit Jeremia 23: 5-6)
- Jeremia ziet en verheugd zich in de kern van Gods Heilsplan waar hij een deel van uitmaakt: het uitzicht op de komst van de Messias, de Christus. (zonder dat hij het dat zelf altijd zo ervaart)

Zo zien we ook bij Paulus iets bijzonders gebeuren tijdens zijn bediening wat zonder enige twijfel onze menselijke waardering, verwondering en bewondering opwekt maar waarvan we beslist moeten weten dat wat Paulus “drijft” en maar laat doorgaan in zijn opdracht, absoluut niet vanuit zichzelf voortgekomen is.

Paulus:

- Paulus’ ontmoeting met de Heer en zijn bekering op de weg naar Damascus (Hand 9)
- Gods duidelijke verklaring over Zijn doel met Paulus als Zijn instrument (Hand. 9)
- De verlichting van Paulus’ geest door de Heilige Geest t.a.v. de Schriften.
- De overtuiging die Paulus heeft over Gods wijze van redding zoals beschreven in Romeinen 8:28-30
- Door deze zaken een besef van de betekenis van het begrip “genade”. (zoals beschreven in de brief aan de Efeziërs, de Korintiërs en de Romeinen)

In 2 Kor 12:9 beschrijft Paulus het gebed dat hij de Heere bad om verlost te mogen worden van de “slaande vuisten van de duivel”. De Heere gaf als antwoord dat Zijn genade genoeg was want door de zwakheid van Paulus “zelf”, zou Gods kracht volbracht worden zodat er geen ruimte zou zijn voor eigen eer of glorie maar dat alle eer zou toekomen aan Hem die alle eer toekomt,...de Heere zelf.

Dit bovengenoemde antwoord (Mijn genade is u genoeg) op de noodkreet van de apostel Paulus kan soms wel eens ervaren worden of aanvoelen als een “dooddoener”, een soort van “afwimpelen” van God. Alsof Hij zegt: “succes ermee, hier zul je het maar mee moeten doen”. Maar wie beseft wat de diepere betekenis is van dit antwoord, zal zich verwonderen over de diepte van Gods liefde voor Zijn kinderen en vernederen onder Zijn Wijsheid en Heerschappij met vol vertrouwen. De zekerheid die hier achter zit lijkt in grote lijnen op de bekende tekst die beschreven staat in Habakuk 3:

17 Al zal de vijgenboom niet in bloei staan

en er geen vrucht aan de wijnstok zijn,

al zal de opbrengst van de olijfboom tegenvallen

en zullen de velden geen voedsel voortbrengen,

al zal het kleinvee uit de kooi verdwenen zijn

en er geen rund in de stallen over zijn –

18 ik zal dan toch in de HEERE van vreugde opspringen,

mij verheugen in de God van mijn heil.

19 De HEERE Heere is mijn kracht,

Hij maakt mijn voeten als die van de hinden,

en Hij doet mij treden op mijn hoogten.

Die grote kracht voor Habakuk, Paulus als voor Jeremia is de genade van God, die voor hen genoeg is, zoals die voor iedere wederomgeborene genoeg zou moeten zijn omdat deze genade ons verzekerd van ons zaligmakende geloof, onze geborgenheid in Christus in God, onze behoudenis en onze verheerlijkte toekomst. De genade die ons genoeg is, is zo onbevattelijk rijk omdat deze alles doet medewerken ten goede voor hen God liefhebben en ons in staat stelt om God lief te hebben.

De link tussen Paulus en Jeremia is de wonderbaarlijk grote gave van Gods genade die Jeremia verzekerde dat hij, al voordat hij gevormd werd, innig geliefd was door God en dat het goede werk dat God in Jeremia begonnen was, ook door God voleindigd zou worden (Fil 1:6) omdat God zelf Zijn Woord bewaakt om dat te doen wat Hij zegt! (Jeremia 1: 12).

Datzelfde geldt ook voor Paulus die in Romeinen 8: 28-30 verteld wat die genade dat ons genoeg is precies inhoud:

- Voor de grondlegging der wereld bent u door hem opgenomen in Zijn liefdesverbond, u bent door de Schepper van Hemel en aarde gekend en dat volledig volgens Zijn voornemen, Zijn vooropgezette plan.
- Doordat God u voor de grondlegging der wereld al gekend heeft en opgenomen heeft in Zijn liefdesverbond heeft God u er ook toe voorbestemd om gelijk te worden aan de beeltenis van Zijn Zoon, Christus. (De Eersteling van vele broeders (de uitverkorenen)
- Doordat u bestemd bent om aan Zijn beeld gelijk te worden zal de Heere u op het moment dat u daadwerkelijk op de tijdlijn van Gods Heilsplan geboren bent en leeft, op het door hem bepaalde tijdstip en plaats van uw leven roepen tot leven en zal uw dode geest levend gemaakt worden zodat u kunt antwoorden op Gods roeping tot leven door de ontvangen gave van zaligmakend geloof.
- Zij die van tevoren geliefd/ gekend, bestemd en geroepen zijn moesten vrijgekocht en gerechtvaardigd worden omdat zij vanaf geboorte onder de vloek van de zonde vielen. Het vrijkopen vanonder de slavernij van de zonde en het rechtvaardig verklaren van deze uitverkorenen werd mogelijk doordat Christus hun zondesschuld aan God betaalde met Zijn bloed (zonder bloedstorting geen genade) en zo de schuld van deze zondaren t.o.v. een Heilig God teniet gedaan heeft. Christus kocht aan het kruis eenieder vrij die de Vader Hem gegeven heeft, of zij nog geboren moesten worden of niet.

- Doordat de eis van de wet is vervuld en u rechtvaardig verklaard bent kunnen we ook delen in Zijn verheerlijking. Zoals Christus verheerlijkt werd zo zullen ook Zijn uitverkorenen (vrijgekochten) verheerlijkt worden bij de Opname van de Gemeente of wanneer de gelovige zal sterven. Hoe dan ook is dit vooruitzicht voor de uitverkorene een absolute “winst”-positie. En omdat de gelovige al geestelijk in Christus is, is Zijn verheerlijking ook al onze verheerlijking.

AFSLUITING:

Wij weten dat God altijd dezelfde is, gisteren vandaag en morgen en dat Zijn wijze van redden niet afhankelijk is van tijd en plaats. Rechtvaardiging vindt altijd plaats door geloof en dat zaligmakende geloof is een gave van God. (Efeziërs 2: 8-10)

Deze genade is het enige wat voor Jeremia, voor Paulus maar ook voor ons van belang is. Ons levenspad en onze weg met de Heer kan ons leiden in situaties die we wellicht nooit voor mogelijk zouden hebben gehouden. Gods Woord leert ook dat de weg die wij moeten gaan zelfs door het dal van de schaduw van de dood kan leiden of zelfs tot de lichamelijke dood maar in dit alles hoeven wij geen kwaad te vrezen want de Heere is met ons om ons te troosten en bij te staan (Psalm 23).

“Mijn genade is u genoeg” is geen zgn. dooddoenertje maar een ware vreugdevolle openbaring van de Heer zelf die ons kracht en zekerheid mag geven want Zijn genade IS voldoende voor ons want deze genade is Gods liefde door de Heere Jezus Christus waarvan wij nooit gescheiden kunnen worden. Zijn genade is niet alleen genoeg, het is het enige waarin wij kunnen rusten en op kunnen vertrouwen omdat Christus ons kocht.

Romeinen 8:

Wie zal ons scheiden van de liefde van Christus? Verdrukking, of benauwdheid, of vervolging, of honger, of naaktheid, of gevaar, of zwaard?

36 Zoals geschreven staat: Want omwille van U worden wij de hele dag gedood, wij worden beschouwd als slachtschapen.

37 Maar in dit alles zijn wij meer dan overwinnaars door Hem Die ons heeft liefgehad.

38 Want ik ben ervan overtuigd dat noch dood, noch leven, noch engelen, noch overheden, noch krachten, noch tegenwoordige, noch toekomstige dingen,

39 noch hoogte, noch diepte, noch enig ander schepsel ons zal kunnen scheiden van de liefde van God in Christus Jezus, onze Heere.

Dat is genade dat voldoet, voor Jeremia in een drekput, voor Paulus op het schavot,.....maar ook voor ons die zich gered weten door de genade van God in Christus die ons met Zijn bloed heeft vrijgekocht van Gods oordeel en de slavernij van de zonde tot eer en glorie van Zijn Naam.